

Töö kirjutamist ajendas probleem, et avalikkusele pole teada, milliseid avaliku ja erasektori vahelisi koostöövorme võiks antud teelõigu ehituse korral kasutada. Töö eesmärgiks oli kogutud andmete põhjal leida, milline oleks neist Eesti tingimustes Kose-Mäo teelõigu ehitamise näitel kõige sobilikum.

Selleks käsitati poliitilisi suunitlusi, võimalikke koostöövorme, teiste autorite poolt koostatud uuringuid, kehtivat seadusandlust ning valiti lõpuks kaks sobivaimat koostöövormi. Seejärel koostati koostööperioodiks finantsprognosid, arvatati teelõigu ekspluatatsioonikulud ning amortisatsioon, jääkväärtus, erainvestori mõistliku ärikasumi suurus. Täiendavalt teostati tasuvusanalüüs, keskmise ööpäevase liiklussageduse prognoosid, arvatati kogukulusid arvesse võttes võimalik teemaksu suurus teelõigu kasutajale ning tehti tundlikkusanalüüs.

Autor jõudis tulemuseni, et tulevikus tuleks planeeritavate avaliku ja erasektori koostööprojektide edukuse huvides uuendada seadusandlust, sest olemasolev on selleks ebapiisav. Arvutuste käigus leiti ka, et avaliku ja erasektori koostöö käesolevas bakalaureusetöös kirjeldatud stsenaariumi ja valitud koostöövormide järgi oleks avalikule sektorile ja/või teelõigu kasutajatele liialt kulukas ning erasektor ei teeniks investeeringult piisavalt suurt kasumit.